

Sanan Suvipäivät, Lappeenranta 18.-20.6.2010

Rajaton rakkaus

Raamattutunti la 19.6, toiminnanjohtaja Hannu Nyman

Yksi ihmisen olemuksen syvimpiä kerroksia on aina ollut hänen pyrkimyksensä päästä maailmaan, jossa ei ole rajoja. Ihminen on aina halunnut olla kuin Jumala. Hän on halunnut kalifiksi kalifin paikalle. Tämän tiesi saatanakin houkutellessaan ihmistä paratiisissa: "Te tulette niin kuin Jumala..."

Tänäänkin tuo unelma elää, kenties voimakkaampana kuin koskaan aikaisemmin. Unelma rajattomasta elämästä, vapaana kaikista kielloista ja määräyksistä. Vapaana myös ja ennen muuta Jumalasta ja Hänen tahdostaan ja ihmistä ahdistavista käskyistään; mikään ei saa meitä rajoittaa, kaikkein vähiten Jumala. Me haluamme rajattomaksi tuon ainoan rajattoman paikalle. Tässä oikeastaan on kaikkien ongelmien perimmäinen syy.

Tässä taistelussa riuhtoa itsensä irti rajallisuudestaan ihminen kietoutuu yhä syvemmälle omaan rajallisuuteensa.

Paavali ymmärsi tämän näin: "Vaikka he ovat tunteneet Jumalan, he eivät ole kunnioittaneet ja kiittäneet häntä Jumalana, vaan heidän ajatuksensa ovat käyneet turhanpäiväisiksi ja heidän ymmärtämätön sydämensä on pimentynyt. He väittävät olevansa viisaita, mutta ovat tulleet tyhmiksi, ja he ovat vaihtaneet katoamattoman Jumalan kirkkauden katoavaisten ihmisten ja lintujen, nelijalkaisten ja matelijoiden kuviin" (Rm 1: 21-23).

Kuulin vastikään nasevan ajatuksen: ihminen, joka ei kykene tuottamaan edes yhtä pientä onkimattoa, suoltaa itselleen epäjumalia toisensa jälkeen sen kuin ehtii. - Ja siinä tuo rajattomuuteen kurtkottava ihminen makaa unelmiensa raunioilla, yhä moninaisimmin sitein kaikkeen rajallisuuteen sidottuna.

Tässä samassa hengessä ihminen on yrittänyt myös rajatonta rakkautta. Yksi kaikkein paras kuvaus näistä pyrkimyksistä oli 60-luvun lopun ja 70-luvun nuorison parissa vaikuttanut hippiliike, rakkauden kukkaissukupolvi, Flower Power. Rajatonta rakkautta yritettiin hakea vapaan rakkauden nimissä. Vapaata seksiä, vapaita huumeita, toisiaan seuraavia lauluja rakkaudesta ja unelma maailmasta, missä vallitsee ikuinen rauha ja rakkaus. Peace. Make love, not war.

Ja mikä oli tuloksena? Elämään pettyneitä nuoria. Lukematon määrä liian aikaisia kuolemia huumeiden yliannostukseen. Täydellistä näköalattomuutta tulevaisuuden edessä. Itse asiassa rajattoman rakkauden surkea konkurssi.

Mikä meni vikaan? Voimmeko löytää mitään vastausta Häneltä, joka keksi rakkauden ja joka itse on rakkaus (1 Joh 4)?

Enemmän kuin mitään muuta rakkaus on antamista. Eikä ainoastaan antamista, vaan omastaan antamista, luopumista jostain itselleen tärkeästä toisen vuoksi. Syvin rakkaus on suostumista kohteensa asettamiin ehtoihin.

Joh. 3:16: "Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon, että antoi ainoan Poikansa, jottei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan saisi iankaikkisen elämän"

Joh. 15:13: "Suurempaa rakkautta ei kukaan voi osoittaa, kuin että antaa henkensä ystäviensä puolesta".

1. Joh 4:7-10: ”Rakkaat ystävät, rakastakaamme toisiamme, sillä rakkaus on Jumalasta. Jokainen, joka rakastaa, on syntynyt Jumalasta ja tuntee Jumalan. Joka ei rakasta, ei ole oppinut tuntemaan Jumalaa, sillä Jumala on rakkaus. Juuri siinä Jumalan rakkaus ilmestyi meidän keskuuteemme, että hän lähetti ainoan Poikansa maailmaan, antamaan meille elämän. Siinä on rakkaus – ei siinä, että me olemme rakastaneet Jumalaa, vaan siinä, että hän on rakastanut meitä ja lähettänyt Poikansa meidän syntiemme sovituksiksi”.

Kaikkivaltiaan Jumalan rajattoman rakkauden salaisuus on antamisessa, itsensä antamisessa, luovuttamisessa.

Jumala, joka antoi oman Poikansa tuon rajattoman rakkauden vuoksi kuolemaan meidän syntiemme edestä, Hän tuli samalla osoittaneeksi, ettei edes kaikkein suurin rakkaus ole rajatonta. Silläkin on rajansa. Tuon rajan määrää tuon rakkauden kohde.

Kaiken rakkauden rajallisuuden asettaa sen kohde. Rakkauden kohteella on oltava oikeus ja mahdollisuus myös kieltäytyä sitä kohtaan osoitetusta rakkaudesta. Jos näin ei ole, kyseessä ei ole rakkaus, vaan pakko.

Oletko koskaan ajatellut, miten suurta valtaa juuri Sinä voit käyttää? Koko maailmankaikkeuden Luoja joutuu nöyrytykseen Sinun edessäsi, jos Sinä kieltäydyt ottamasta vastaan Hänen rakkauttaan. Annat Hänelle rukkaset. Pettyneen rakastajan tavoin Hänkin joutuu väistymään. Sinä, joka aina olet odottamassa Jumalalta Hänen rakkauttaan, oletko koskaan ajatellut, miltä Hänestä tuntuu tulla torjutuksi rakkaudessa.

Risti on vastaus myös niille, jotka tänä päivänä yhä voimakkaammin korostavat kaiken yllä vaikuttavaa Jumalan rakkauden rajattomuutta myös eri tavoin uskovien kohdalla. Omassakin kirkossamme kuulemme äänenpainoja, joiden mukaan Jumala on rakkaus siihen mittaan saakka, ettei mitään evankeliumin julistamista enää tarvita. Riittää pelkkä Jumalan rakkaus, joka sulkee sisäänsä kaiken maailman. Kun ennen vietiin eteenpäin pelastuksen sanomaa, tänään riittää pelkkä dialogi.

Jumalalle itselleen ei riittänyt pelkkä rakkaus. Hän itse tarvitsi ristin osoittamaan tuota rakkautta. Millä oikeudella me kykenemme neuvomaan Jumalaa ja kertomaan Hänelle, että kyllä pelkkä Hänen rakkautensa ilman ristiäkin olisi riittänyt? Mistä me sen niin varmasti tiedämme?

Jokainen, joka kieltää kristinuskon keskuksesta sanoman rivistä, osoittaa sekä ymmärtämättömyyttä Jumalan rakkauden syvyyttä kohtaan sekä myös kyvyttömyyttä nähdä ihmisen lohduton asema Jumalan edessä ilman ristiä.

Voimme toki sanoa, että dialogikin on riittävä niin pitkälle, kun siinä kristittyjen puolelta tulee selkeästi esille Jumalan rajattoman rakkauden suostuminen oman Poikansa lähettämiseen jokaisen ihmisen sovittamiseksi – ja että tämä ja ainoastaan tämä rakkauden teko on riittävä jokaisen ihmisen pääsemiseksi iankaikkiseen elämään.

Myös meitä kehoitetaan tähän samaan. Rm 12:1: ”Jumalan armahtavaan laupeuteen vedoten kehotan teitä, veljet: Antakaa koko elämänne pyhäksi ja eläväksi, Jumalalle mieluisaksi uhriksi”.

Ihmiskunnan yksi kaikkein selvimpiä läksyjä, jotka se on historiassa oppinut on tämä: suurin onni ja autuus on siinä, kun saa antaa rakkautta.